

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 4. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312324176/facsimile.pdf (tilgået 23. juni 2021)

Anvendt udgave: Cirkler

mig blandt lutter Fremmede for dem, de er blot et eneste stort Theater for mig med uendelig mange Scener og glimrende Maskineri.

Jeg gik engang med en Ven over Kongens Nytorv og saae Folk strømme ind i Theatret. «Det er mig saagu ikke muligt at begribe,» sagde han, «hvorfor Folk behøver at give de mange Penge ud for at se nogen daarlig Komedie; de kan jo bare sidde paa en Café og drikke en Bajer, gaa paa de gratis Pladser i Rigsdagen, besøge deres Familie eller stille sig op i Gadedøre, ingen Skuespillere i Verden agerer dog saa godt som de Mennesker, de ser foran sig.» Manden har Ret; der er kun det i Vejen, at vi til daglig Brug med Interesser, Forhaabninger og Ønsker selv er midt inde i Komedien; vi kan ikke se den, fordi vi spiller med i den og kun saa yderst faa af os lever i en Verden for sig selv. Det var det, vi alle gjorde i Drengesaarene, hvor hver en Ting i de Voksnes Liv var noget mærkeligt, vidt forskelligt fra vort eget, som vi, nysgerrige og spændte, bekigede og undersøgte paa alle Kanter. Og det er det, vi kan komme til igen, naar vi rejser ud paa den

rette Maade: uden Forpligtelse til at faa den ringeste Stump Udbytte af vor Tur eller skrive saa meget som et eneste Brev hjem, blot for at være til under brogede Indtryk af Ting, som ikke angaar os, ødsle som grands seigneurs og taknemmelige som Skoledrenge, uden Bekymringer, uden Formaal, Tilfældets Apostle.

Der gives Mennesker, som rejser ud for noget bestemt: de vil lære et eller andet at kende, som de ikke kan faa fat i hjemme. Al Agtelse for disse Folk, jeg har selv hørt til dem! Men de rejser bare slet ikke, ikke mere end den, som gaar til det kongelige Bibliothek efter det Værk, han ikke har i sin egen Bogsamling.

Men saa er der andre, som hjemme er Sagførere, Officerer, Læger. De er blevet Ofre for den Fortvivlelse, der maa gribe ethvert civiliseret Menneske over den idiotiserende Sælgekønmusik af Interesser: politiske, sociale, religiøse, æsthetiske, som raaber paa en lige fra de taabelige Aviser om Morgenen igennem alt Dagens Arbejde til Selskaberne eller Cafépassiaren om Aftenen; de har en dunkel Erindring om deres Barndoms Ferier og tager ud paa